RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 127.035 van 12 januari 2004
in de zaak A. 84.496/IX-1824.

In zake : Germain HERTOGEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. PEETERS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Graanmarkt 2.

tussenkomende partij :

Nathalie BOVEND'AERDE,
die woonplaats kiest bij
advocaten M. BOES en W. MERTENS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Germain HERTOGEN op 15 juli 1999 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het koninklijk besluit van 29 april 1999 waarbij Nathalie BOVEND'AERDE wordt benoemd tot notaris ter standplaats Zonhoven;

Gelet op het arrest nr. 84.596 van 11 januari 2000 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend op 23 februari 2000 door verzoeker;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 21 maart 2000;

Gelet op de beschikking van 18 april 2000 die de tussenkomst van Nathalie BOVEND'AERDE toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de memorie van de tussenkomende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de beschikking van 26 februari 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker, die tevens het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging bevat, en de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 december 2003;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Th. EYSKENS, die loco advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor verzoeker, van advocaat P. PEETERS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat W. MERTENS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. De vacature voor het ambt van notaris te Zonhoven wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 30 december 1998.

1.2. Zowel verzoeker als de tussenkomende partij en nog andere personen stellen zich kandidaat.

1.3. Op 8 maart 1999 geeft de eerste voorzitter van het hof van beroep te Antwerpen een gunstig advies over de tussenkomende partij.

Het luidt als volgt :

> "Na kennisname van het advies van de Kamer van Notarissen van het arrondissement Hasselt (d.d. 6 februari 1999) en van de Voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Hasselt (d.d. 3 maart 1999) zie ik geen redenen om af te wijken van mijn vroeger verleende (tussen 5 juni 1996 en 7 juli 1998) gunstige adviezen".

1.4. De procureur-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen verleent een gunstig advies op 22 maart 1999.

1.5. Beide voorgaande adviezen worden voorafgegaan door een zeer gunstig advies van de Kamer van notarissen van het arrondissement Hasselt, en gunstige adviezen van de procureurs des Konings te Tongeren en te Hasselt.

1.6. Op 8 maart 1999 brengt de eerste voorzitter van het hof van beroep te Antwerpen een ongunstig advies uit over verzoekers kandidatuur.

Het luidt als volgt :

"Na kennisname van het advies van de Kamer van Notarissen van het arrondissement Hasselt (d.d. 6 februari 1999) en van de Voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Hasselt (d.d. 3 maart 1999) zie ik geen redenen om af te wijken van mijn vroeger verleende (d.d. 28 mei 1996, 26 juni 1996 en 17 februari 1997) ongunstige adviezen".

1.7. De procureur-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen verleent over verzoeker reeds op 3 maart 1999 een ongunstig advies, dat nogmaals bevestigd wordt op 23 maart 1999.

De beide voorgaande adviezen over verzoeker werden voorafgegaan door ongunstige adviezen van de Kamer van notarissen van het arrondissement Hasselt en van de procureur des Konings te Hasselt.

1.8. In het laatste advies van 8 maart 1999 beoordeelt de Kamer van notarissen van het arrondissement Hasselt verzoeker als volgt :

"In zijn oorspronkelijk advies van 6 februari 1999 stelde de tuchtkamer vast dat de laatste directe notariële ervaring van de kandidaat dateert van 1990. Naar mening van de tuchtkamer was een continue praktijkervaring allernoodzakelijkst in de huidige tijd. De contacten die de kandidaat via zijn huidige beroepsactiviteiten beweert nog te hebben met de notariële materies, werden door de tuchtkamer onvoldoende beschouwd in het licht van het voorgaande.

In het persoonlijk gesprek dat de evaluatiecommissie en de tuchtkamer hadden met de kandidaat, zagen zij hun stelling bevestigd; de kandidaat liet inderdaad blijken dat hij de vereiste voeling met de huidige notariële praktijk heeft verloren. Dit bleek zelfs het geval te zijn voor materies als vennootschappenrecht en beslagrecht waar de kandidaat als juridisch adviseur voor KMO's thans beroepshalve nog mee te maken heeft".

1.9. Bij koninklijk besluit van 29 april 1999 wordt Nathalie BOVEND'AERDE benoemd tot notaris ter standplaats Zonhoven.

Het besluit is als volgt gemotiveerd :

"Overwegende dat mevr. Bovend'aerde Nathalie, licentiaat in de rechten, licentiaat in het notariaat, de wettelijke benoemingsvoorwaarden vervult;

Overwegende dat zij haar diploma's van licentiaat in de rechten en licentiaat in het notariaat behaalde met onderscheiding;

Overwegende dat betrokkene kan bogen over een jarenlange ervaring in het notariaat, eerst als klerk vanaf 31 augustus 1992 en sinds 1 september 1993 als eerste klerk;

Overwegende dat zij niet alleen grote belangstelling en inzet vertoont voor verscheidene organisaties binnen de Federatie van Belgische Notarissen, maar daarenboven in ruim voldoende mate de materies die het notariaat aanbelangen beheerst;

Overwegende dat de adviezen van de rechterlijke overheden en van de bevoegde kamer der Notarissen gaan van gunstig tot zeer gunstig omtrent deze kandidaat";

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in een op 19 november 2003 aangetekend verzonden brief laat gelden dat verzoeker geen belang meer heeft bij het onderhavige beroep omdat hij noch in 2002 noch in 2003 deel genomen heeft aan de examens;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij blijkbaar bedoelt dat, aangezien sinds de wijziging van de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt bij de wet van 4 mei 1999, niemand tot notaris kan worden benoemd tenzij hij -onder meer- geslaagd is voor het examen bedoeld in artikel 39, § 2, van de voornoemde wet, wat thans noodzakelijk is om tot kandidaat-notaris en daarna tot notaris te kunnen worden benoemd en dat verzoeker bijgevolg niet meer in aanmerking komt om, in geval van nietigverklaring van het bestreden koninklijk besluit, onder de gelding van de nieuwe wetsbepalingen zelf tot notaris benoemd te worden;

2.3. Overwegende dat luidens artikel 58, tweede lid, van de voornoemde wet van 4 mei 1999 "voor de plaatsen vacant verklaard in het Belgisch Staatsblad voor 3 mei 1999 de benoeming nog (kan) geschieden op grond van de bepalingen die van kracht waren voor de goedkeuring van onderhavige wet"; dat de plaats waarin de tussenkomende partij is benoemd vóór 3 mei 1999 vacant werd verklaard; dat ogenschijnlijk verzoeker bijgevolg niet moet voldoen aan de voorwaarde geslaagd te zijn voor het betrokken examen om, in geval van nietigverklaring van de bestreden benoeming, zelf in het betrokken ambt benoemd te worden; dat de exceptie niet opgaat;

3.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert van het gelijkheidsbeginsel; dat hij in een eerste onderdeel uiteenzet dat over de andere kandidaten pas advies werd uitgebracht na een evaluatiegesprek met de Kamer van notarissen doch dat over hem advies werd gegeven vóór dat evaluatiegesprek en dat zulks een ongelijke behandeling uitmaakt; dat verzoeker voorts -tweede onderdeel- aanvoert dat ambtenaren en magistraten een bezwaarprocedure kunnen instellen tegen adviezen die over hen worden gegeven, doch dat zulks voor kandidaat-notarissen onmogelijk is, dat de adviezen geheim blijven, zodat ook hier de gelijkheidsregels worden geschonden; dat hij ten slotte in een derde onderdeel stelt dat de adviesverlenende overheden, met name de procureur-generaal en de eerste voorzitter van het hof van beroep te Antwerpen, inconsequent zijn opgetreden bij de adviesverlening, daar zij in 1990 en 1993 tot 1996 gunstige adviezen hebben gegeven en de eerste pas vanaf 1999, de tweede pas sedert 1996 ongunstig hebben geadviseerd;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij op het eerste onderdeel antwoordt dat alle kandidaten werden uitgenodigd voor een gesprek op 6 februari 1999, dat verzoeker toen echter ziek was en zich verontschuldigde en hij op 8 maart 1999 een persoonlijk gesprek had met de evaluatiecommissie; dat deze een eerste advies gaf op 6 februari 1999 aan de hand van verzoekers curriculum en beoordelingsstaten, en een aanvullend advies op 8 maart 1999, zodat verzoeker bijgevolg de kans heeft gekregen om zich persoonlijk aan de evaluatiecommissie voor te stellen; dat wat betreft het tweede onderdeel, het ontbreken van een bezwaarprocedure, de verwerende partij antwoordt dat hieruit geen schending van het gelijkheidsbeginsel voortvloeit en dat verzoeker hoe dan ook zijn kandidaatstelling heeft kunnen toelichten en verdedigen; dat wat betreft de gegeven adviezen, het derde onderdeel, zij opmerkt dat er helemaal geen inconsistentie aanwezig is : de ongunstige adviezen werden voornamelijk ingegeven door het feit dat verzoeker sedert 1990 geen directe notariële ervaring meer opgedaan heeft terwijl ook zijn professionele bezigheden onvoldoende verband houden met de notariële praktijk; dat de ongunstige adviezen bijgevolg wel degelijk gemotiveerd zijn;

3.1.3. Overwegende dat in zijn memorie van wederantwoord verzoeker staande blijft houden dat hij ongelijk werd behandeld, dat over hem reeds advies werd gegeven nog voor hij gehoord werd en dat er ook een plotse ommekeer is opgetreden in de verleende adviezen;

3.1.4. Overwegende dat de tussenkomende partij stelt dat de Kamer van notarissen binnen twee maanden na de bekendmaking van de vacature in het Belgisch Staatsblad advies diende te geven, dat zij bovendien, na verzoeker gehoord te hebben, op 8 maart 1999 een nieuw advies heeft gegeven, dat hij dezelfde waarborgen heeft genoten als de andere gegadigden, dat voorts elke kandidaat tijdens de benoemingsprocedure zijn advies bij de minister van Justitie kan opvragen, dat de adviezen ten slotte niet inconsequent waren omdat de gewijzigde omstandigheden aanleiding gaven tot een nieuw onderzoek en tot een gewijzigde opvatting;

3.1.5. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie ten aanzien van het eerste onderdeel nog stelt dat hij een reeds op grond van de stukken verleend negatief advies mondeling diende te ontkrachten en dat de overige kandidaten nooit in een dergelijke positie werden geplaatst; dat hij wat de mogelijkheid om inzage te verkrijgen in de adviezen -tweede onderdeel- betwist dat de wetgeving inzake openbaarheid van bestuur op hetzelfde neerkomt als een bezwaarprocedure voor ambtenaren; dat hij enkel vaststelt dat iedereen het erover eens is dat hij een inzagerecht heeft, dat indien een inzagerecht wordt toegekend, het maar vanzelfsprekend is dat zulks betekent dat onjuiste gegevens kunnen worden verbeterd, vandaar dat de openbaarheidswetgeving voorziet in een recht op verbetering, en dat een bezwaarprocedure in wezen niets anders is dan een specifieke vorm van een recht op verbetering, zodat iedereen het er bijgevolg over eens is dat ook voor verzoekende partij een bezwaarprocedure open zou moeten staan, wat niet het geval is; dat verzoeker ten slotte met betrekking tot het derde onderdeel betwist dat de adviesverlenende overheden consequent zouden zijn wanneer zij stellen dat hoe langer de rechtstreekse ervaring met de notariële praktijk voorbij is, hoe minder verzoekende partij in aanmerking komt voor een benoeming, en dat enkel kan

worden afgeweken van een continue adviesverlening, indien zulks omstandig is gemotiveerd;

3.1.6.1. Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat verzoeker net zoals de andere kandidaten de kans heeft gekregen om in een gesprek zijn titels en aanspraken voor de Kamer van notarissen toe te lichten; dat dit weliswaar niet onmiddellijk bij de eerste zitting op 6 februari 1999 is kunnen gebeuren, maar dat de reden daarvan bij hem was gelegen, namelijk zijn afwezigheid wegens ziekte op die dag; dat in het eerste advies de Kamer van notarissen een appreciatie heeft gegeven op grond van feitelijke vaststellingen die uit de geschreven stukken konden worden afgeleid, te weten het feit dat verzoeker sedert 1990 geen directe notariële ervaring meer had verworven; dat volgens het tweede advies, na het gesprek met de evaluatiecommissie, de Kamer van notarissen haar eerste standpunt bevestigd zag door het gesprek zelf met verzoeker, waaruit gebleken is dat hij de voeling met de huidige notariële praktijk duidelijk verloren had; dat het werken in twee fasen verzoeker blijkbaar geen schade heeft toegebracht; dat men immers niet inziet in welke mate hij zich in een ongunstige positie bevond ten opzichte van andere kandidaten doordat hij mondeling een reeds gegeven voorlopig ongunstig advies kon weerleggen, een kans welke de andere kandidaten niet geboden werd;

3.1.6.2. Overwegende, wat betreft de vergelijking die verzoeker maakt met ambtenaren en magistraten, dat het hier gaat om verschillende categorieën van openbare ambtenaren; dat notarissen niet zonder meer gelijk te stellen zijn met ambtenaren die via één adviesorgaan, de directieraad, voor bevordering -niet voor benoeming- worden voorgedragen, noch met magistraten, leden van de rechterlijke macht, die toentertijd via adviescomités -specifiek samengesteld- en via adviezen van meerdere gerechtelijke overheden werden voorgedragen; dat verzoeker zich bijgevolg helemaal niet in een gelijke toestand, noch in dezelfde omstandigheden bevindt als voormelde categorieën ambtenaren en ambtsdragers; dat wel van belang is vast te stellen dat verzoeker alleszins op gelijke wijze als de andere kandidaten voor het betrokken ambt van notaris werd behandeld; dat verzoeker weliswaar erop wijst dat inzage hem in staat zou hebben gesteld verkeerde gegevens te laten

verbeteren, maar hij nergens aanvoert dat hem betreffende foutieve gegevens zich in het dossier bevonden;

3.1.6.3. Overwegende, wat het derde onderdeel betreft, dat het logisch is te oordelen dat hoe langer de periode van rechtstreekse ervaring met de notariële praktijk verstreken is, hoe minder de betrokkene in aanmerking komt voor een benoeming; dat het bijgevolg niet hoeft te verbazen dat verzoeker, wiens notariële ervaring een einde nam in 1990, in het begin van de jaren negentig nog gunstige adviezen kreeg en vanaf 1996 of 1997 minder gunstige of ongunstige; dat die evolutie in de advisering afdoende wordt gemotiveerd doordat de adviesverlenende overheid vaststelt dat de kandidaat geen voeling meer heeft met de notariële praktijk;

3.1.6.4. Overwegende dat het eerste middel in zijn geheel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van de zorgvuldigheidsplicht; dat hij betoogt dat de adviezen van de gerechtelijke overheden tot 1996 zeer gunstig, gunstig of voorbehouden waren, maar dat ze vanaf 1996 ongunstig werden, zonder dat hiervoor enig gegeven naar voor werd gebracht;

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de verschillende adviezen door feitelijk correcte en draagkrachtige motieven geschraagd zijn; dat de procureur-generaal op 3 maart 1999 ongunstig advies gaf, daarbij verwijzend naar het ongunstig advies van de evaluatiecommissie en naar het advies van de procureur des Konings te Hasselt; dat een motivering door verwijzing aanvaard wordt; dat ook de eerste voorzitter negatief adviseerde en zich aansloot bij het advies van de evaluatiecommissie, het advies van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt en zijn vorige adviezen van 1996 en 1997; dat ook het aanvullend advies van de procureur-generaal van 23 maart 1999 verwees naar het aanvullend advies van de evaluatiecommissie; dat uit dat alles blijkt dat de kennis van het praktijkgerichte notariaat van de kant van verzoeker onvoldoende werd geacht; dat de benoemende overheid dus over alle nuttige gegevens beschikte om in volle

objectiviteit te oordelen en dat van enige schending van de zorgvuldigheidsplicht geen sprake kan zijn;

3.2.3. Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord repliceert dat de procureur-generaal geen rekening heeft gehouden met verzoekers gesprek op 8 maart 1999 met de evaluatiecommissie, dat hetzelfde geldt voor de eerste voorzitter en dat er dus onzorgvuldig is gehandeld;

3.2.4. Overwegende dat de tussenkomende partij opmerkt dat verzoeker niet aangeeft welke nieuwe feiten van belang zouden zijn geweest sedert de vorige adviezen en dat hij niet opnieuw actief is geweest in het notariaat; dat zij voor het overige argumenteert in dezelfde zin als de verwerende partij;

3.2.5. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie nog stelt dat de voorwaarde van een continue notariële praktijkervaring niet wordt vereist door de wet en dat op zulk een voorwaarde dan ook geen afdoende gemotiveerd advies kan worden gebaseerd en ook niet kan worden besloten tot een zorgvuldige besluitvorming;

3.2.6. Overwegende dat in zoverre verzoeker aanvoert dat de adviezen vanaf 1996 ongunstig werden, er verwezen wordt naar de bespreking van het eerste middel; dat voor het overige kan worden vastgesteld dat alle betrokken overheden met kennis van zaken een advies hebben uitgebracht, de ene met een eigen motivering, zoals de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt en de Kamer van notarissen, de andere, in casu de procureur-generaal en de eerste voorzitter van het hof van beroep, door verwijzing naar adviezen van andere overheden waarbij wordt aangesloten, of naar eigen vorige adviezen waaromtrent gezegd wordt dat er geen redenen worden opgemerkt om ervan af te wijken; dat zij zodoende zorgvuldig hebben gehandeld; dat de reden waarom zij van hun vorige adviezen niet afweken duidelijk gelegen was in verzoekers gemis aan praktische ervaring met de notariële praktijk sedert meerdere jaren; dat een dergelijk motief deugdelijk en afdoend genoemd kan worden, vooral omdat het gehanteerd wordt in

de vergelijking met de kandidatuur van de tussenkomende partij die wel goed scoorde op dat punt; dat niet valt in te zien wat die overheden nog konden toevoegen aan hun eerste advies, na het gesprek van verzoeker met de evaluatiecommissie, tenzij een bevestiging van hun eerste ongunstig advies; dat bijgevolg geen onzorgvuldigheid kan worden waargenomen; dat het middel niet gegrond is;

3.3.1. Overwegende dat verzoeker in een derde middel de schending van het onpartijdigheidsbeginsel aanvoert; dat hij stelt dat notaris JANSSEN te Zonhoven op 19 maart 1999, namens de Kamer van notarissen, een brief gestuurd heeft aan de procureur des Konings te Hasselt met het aanvullend advies over verzoeker; dat hij bijgevolg actief is opgetreden in de benoemingsprocedure van zijn opvolger, zodat de onpartijdigheid is geschonden;

3.3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat zij niet inziet hoe het optreden van notaris JANSSEN de onpartijdigheid schendt maar dat integendeel uit het dossier blijkt dat notaris JANSSEN de kandidatuur van verzoeker ten zeerste aanbeveelt;

3.3.3. Overwegende dat de brief van 19 maart 1999 enkel de overzending inhoudt van het aanvullend advies van de Kamer van notarissen aan de procureur des Konings; dat die brief bijgevolg geen ander doel had dan het dossier te vervolledigen; dat notaris JANSSEN bovendien op 26 maart 1999 een brief tot aanbeveling van verzoeker heeft gestuurd naar de minister van Justitie; dat er bijgevolg geen sprake kan zijn van onpartijdigheid ten nadele van verzoeker; dat het middel niet gegrond is;

3.4.1. Overwegende dat verzoeker in een vierde middel aanvoert dat de Kamer van notarissen het criterium van de continuïteit niet in acht heeft genomen; dat verzoeker daarbij argumenteert dat hij in zijn curriculum gewezen had op zijn bekendheid met de Zonhovense gemeenschap via zijn beroepsactiviteit als juridisch adviseur bij een Zonhovense KMO doch dat de Kamer van notarissen hiermee geen rekening heeft gehouden;

3.4.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de kamer juist wel een groot belang hechtte aan de continuïteit van de dienstverlening doch dat verzoekers gebrek aan notariële praktijkervaring een obstakel vormde voor zijn benoeming;

3.4.3. Overwegende dat ook de tussenkomende partij antwoordt dat het niet is omdat verzoeker bepaalde activiteiten in Zonhoven uitoefent, dat hij ook geschikt is om de notarisfunctie aldaar te vervullen en dat hij trouwens niet in Zonhoven woont;

3.4.4. Overwegende dat de Kamer van notarissen wel duidelijk oog heeft gehad voor verzoekers huidige beroepsactiviteiten te Zonhoven; dat in het advies van 6 februari 1999 reeds wordt aangegeven dat deze "contacten" onvoldoende worden beschouwd "in het licht van het voorgaande" te weten dat "zijn laatste directe notariële ervaring dateert (...) van 1990"; dat daaruit kan worden besloten dat de Kamer van notarissen in feite de wetenschappelijke en professionele vaardigheden van verzoeker betwijfelt en dat het aspect continuïteit van de dienstverlening in het kantoor Zonhoven -het derde criterium- niet ter sprake is gekomen; dat ook de procureur des Konings te Hasselt in dezelfde zin heeft geadviseerd dat verzoeker als kaderlid van een hypotheek-, krediet- en verzekeringsmaatschappij sedert 1990 weliswaar nog rechtstakken in verband met notariële praktijk heeft behandeld, doch niet meer te maken heeft met de typische problemen inzake het beheer en de leiding van een notariskantoor; dat het middel niet gegrond is;

3.5.1 Overwegende dat verzoeker in een vijfde middel betoogt dat het beroep van notaris open moet worden gesteld voor allen die aan de benoemingsvoorwaarden voldoen en dat artikel 36 van de organieke wet op het notariaat geen voorwaarde stelt dat de kandidaat over een recente notariële ervaring moet beschikken, dat het vereisen van dergelijke ervaring het gelijkheidsbeginsel schendt en dat trouwens recent kandidaten die advocaat waren, tot notaris werden benoemd;

3.5.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de gelijke toegang impliceert dat de kandidaturen worden onderzocht en vergeleken op basis van objectieve en pertinente criteria, dat in dezen beide kandidaten voldoen aan de wettelijke benoemingsvoorwaarden, maar dat verzoeker minder geschikt werd geacht, en dat de evaluatiecommissie, op grond van haar discretionaire bevoegdheid, onderscheidingscriteria heeft vastgesteld om de kandidaten te beoordelen;

3.5.3. Overwegende dat ook de tussenkomende partij erop wijst dat het onderscheid tussen een kandidaat die continu in de notariële praktijk werkzaam is geweest en een kandidaat wiens laatste notariële praktijk dateert van 1990, een pertinent criterium van onderscheid vormt;

3.5.4. Overwegende dat verzoeker het begrip benoemingsvoorwaarden verwart met de beoordelingscriteria die een benoemende overheid in aanmerking neemt om kandidaten met elkaar te vergelijken en om uiteindelijk haar keuze te bepalen; dat het notariaat geen vrij beroep is zoals dat van advocaat maar een openbaar ambt waarvan het aantal plaatsen beperkt is; dat het dan ook niet is omdat een kandidaat aan alle door de wet vastgestelde benoemingsvoorwaarden voldoet, dat hij benoemd moet worden of een subjectief recht op benoeming zou kunnen doen gelden; dat de recente praktijkervaring terecht als een criterium in aanmerking kon worden genomen om de kandidaten te beoordelen; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

Het beroep wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomsten, bepaald op 247,90 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf januari 2000 en vier, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. DE BRABANDERE.**